

1.

Jill

‘De toast was vandaag niet weg te krijgen, Jill.’

Mevrouw van Drongelen staat kaarsrecht voor de balie. Haar strenge blik herinnert me om de een of andere reden aan de middelbare school. Toen heb ik heel wat van die bliken geïncasseerd. Ik duw die gedachte resoluut weg. Nauwkeurig bestudeer ik haar gezicht. Dan buig ik me naar voren en fluister: ‘Dat komt waarschijnlijk omdat u uw kunstgebit niet in heeft, mevrouw van Drongelen.’

Ze staart me aan. Dan fluistert ze terug: ‘Mogelijk, maar dat doet niets af aan het feit dat die Amerikanen naast me flink wat lawaai maakten vannacht. Ik weet wel dat ik dankbaar moet zijn dat ze ons land bevrijd hebben, maar daarom hoef ik dit gedrag niet te pikken. De kwaliteit rent achteruit hier, laat ik je dat vertellen.’ Ik zucht en zwijg. Ontkennen heeft weinig zin, want ze heeft gelijk.

‘Ik weet echt niet of ik hier volgend jaar nog terugkom, hoe lief jij ook bent.’ Mevrouw van Drongelen knikt me toe en loopt naar buiten. Ik kijk haar na. Buiten bruist de stad. Trams rijden voorbij, kleurrijke mensen haasten zich langs onze onopvallende deur. Aan de overkant van

de straat zitten gasten van onze grootste concurrent op een gezellig terras achter luxe, warme croissants die geuren naar roomboter en enorme glazen jus d'orange. De jus d'orange van 'de overkant' sleept je gedachten, of je wil of niet, naar gele Spaanse stranden en warme zonnestrallen. Ik weet dat omdat ik stiekem wel eens daar ontbeten heb. Dat heb ik natuurlijk nooit aan mijn oom Bernard verteld. Zoals ik hem ook nooit heb verteld dat onze jus d'orange, gekocht in een goedkope groothandel, eigenlijk alleen maar beelden van fabrieken met rokende pijpen oproept.

Ik zucht en kijk de lobby van het hotel rond. Het contrast met de wereld achter de glazen deur kan niet groter zijn. Panelen van donker eikenhout bedekken de muren waardoor het hier nog donkerder wordt dan het zonder die panelen al zou zijn. Gordijnen met een hoofdpijn veroorzakend motief hangen somber langs de twee ramen aan weerszijden van de deur. Op mijn balie liggen een paar zielige en hopeloos gedateerde foldertjes over Amsterdam en de Keukenhof. Een kunstplant die al lang sporen van slijtage vertoont, complementeert het geheel. In de rest van het hotel is het niet veel beter en het is geen wonder dat de gasten steeds vaker niet meer terugkomen.

'Goedemorgen, Jilly!' Mijn oom Bernard, de eigenaar van het hotel, komt naar beneden. Sinds kort woont hij

hier, wat me zorgen baart maar waarnaar ik nog niet echt heb durven vragen. 'Goeiemorgen.'

Hij omhelst me en duikt achter de computer om de reserveringen te checken. Dat doet hij tegenwoordig elke ochtend, ook al is het eigenlijk mijn werk. Ik zeg er niets van omdat ik weet dat hij het niet doet om mij te controleren. Net zoals ik dingen voor Bernard verzwijg, houdt hij zaken voor mij achter. Ik vraag me af hoelang we deze komedie nog vol kunnen houden.

'Ik ga de ontbijtzaal opruimen,' zeg ik.

Bernard knikt afwezig terwijl hij over de pagina's scrolt. Ik kijk neer op zijn kale kruin en voel een steek van medelijden.

De ontbijtzaal, al even somber als de lobby, vertelt het keiharde verhaal. Er staan maar vier bordjes terwijl het hoogseizoen in volle gang is. Ik kijk naar buiten, naar 'de overkant'. Het terras zit daar helemaal vol. Aan de locatie ligt het niet. Het ligt aan ons. Wij doen al vele jaren precies hetzelfde in precies dezelfde omgeving. 'Hé, komt er nog wat van? Ik wil naar het Vondelpark, bakken in de zon.' Peter, onze kok, steekt zijn hoofd om de hoek van de keuken.

'Je had die borden ook zelf wel kunnen pakken,' zeg ik. 'Dat is jouw werk.' Peter houdt zich te allen tijde strikt aan de afspraken. Ik kan daar niets van zeggen. Toch denk ik nog regelmatig terug aan onze oude kok Cas. Niet alleen omdat ik smoorverliefd op hem was, maar

ook omdat hij een passie had voor zijn vak en voor ons hotel. Van passie kun je Peter niet bepaald beschuldigen. Ik heb dagen gehuild toen Cas vertelde dat hij wegging, niet in zijn aanwezigheid natuurlijk, maar helaas begreep ik zijn keus heel goed. Iemand met...